

A Fővárosi Ítéletábrla dr. Gaál Zsolt ügyvéd (**fél címe**) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, a Németh és Herrmann Ügyvédi Iroda (**fél címe**) által képviselt I.rendű alperes neve(**I. rendű alperes címe**) I. rendű és a Galavits&Galavits Ügyvédi Iroda (**fél címe**) által képviselt **II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe.)** II. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása íránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. október 30. napján meghozott 31.P.24.677/2017/61. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 62. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltséggel kapcsolatos rendelkezéseit részben megváltoztatja, az I. rendű alperes perköltség fizetésre kötelezését mellőzi és a felperest kötelezi, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 848.899 (Nyolcszáznegyvennyolcezer-nyolcszázkilencvenkilenc) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 471.585 (Négyszázhetvenegyezer-ötszáznyolcvanöt) forint másodfokú perköltséget és a lakóhelye szerinti adó- és vámigazgatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 1.763.488 (Egymillió-hétszázhatvanháromezer-négyszáznyolcvannyolc) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a lakóhelye szerinti adó- és vámigazgatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 241.107 (Kettőszáznegyvenegyezer-százhet) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A felperes és az I. rendű alperes 2000. július 1. napjától kezdve éltek élettársi kapcsolatban. 2003. október 31. napján a felek élettársi vagyoni jogi szerződést (a továbbiakban: szerződés) kötöttek. Annak 2. pontjában rögzítették, hogy egyebek mellett az I. rendű alperes különvagyont képezi a ... hrsz.-ú, hétvégi ház és udvar megjelölésű ingatlan (a továbbiakban: ingatlan). A szerződés 5. pontja kimondta, hogy az élettársi életközösség alatt szerzett vagyontárgyakon a felperes 10%, az I. rendű alperes 90% tulajdoni arányt szerez. A szerződés 7. pontjában az I. rendű alperes vállalta, hogy amennyiben az életközösség az ő hibájából szakad meg és közös gyermekük megállapodásuk vagy a bíróság döntése értelmében a felperesnél kerül elhelyezésre, úgy vásárol a külön vagyona terhére ... egy per-, teher- és igénymentes, legalább kétszobás lakást a felperes számára, melynek felperes a kizárólagos tulajdonosa lesz. A szerződés 10. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy

házasságkötésük esetén a szerződést továbbra is irányadónak tekintik, mint házassági vagyoni szerződést.

- [2] A felperes és az I. rendű alperes 2003. december 13. napján házasságot kötöttek és házasságukból 2004-ben ..., 2006-ban ... utónevű gyermekeik születtek. Kapcsolatuk alatt az I. rendű alperes vállalkozást vezetett, pénznyerő automatákat, játékgépeket üzemeltetett, amelyből havi 5-10 millió forint közötti rendszeres bevétele volt. Emiatt viszont sokat volt távol és havonta bulit tartott az ingatlanban, amire több alkalommal is nőket szállíttatott. Az I. rendű alperes akkor is tartott egy összejevetelt a felek ... szám alatti közös otthonában, amikor 2009-ben a felperes a gyermekekkel ...on tartózkodott. Másnap arra utasította a takarítónőt, hogy ellenőrizze a hálószobában az ágyat, hogy nincs-e benne fekete hajszál vagy körömlakk. A felperes 2010. október 17-én a gyerekek előtt szidalmazta az I. rendű alperest. Azzal vádolta, hogy hűtlen és az I. rendű alperesnek támadt, aki őt ellökte, és a felperes testi sérüléseket szenvedett. A felperes testvére 2012 tavaszán néhány hónapig a felek otthonába költözött, mert ebben az időben az I. rendű alperes sokat volt távol, éjjel járt haza, többször ittas állapotban. Ebben az évben a felperes több alkalommal a gyerekekkel barátnőjénél aludt, mert félt otthon. A felperesnek többször kellett gyógyszerrel kiváltania és szednie nemi úton terjedő betegségek miatt. Az I. rendű alperes bevételei 2012-ben elapadtak. A felperes és az I. rendű alperes között a házassági életközösség 2013. november 1. napján megszakadt, házasságukat a ... Járásbíróság felbontotta.
- [3] Az élettársi kapcsolat alatt a felek megszerezték a vagyonmérleg 1. tételszáma alatti ... szám alatti ingatlant, melyet az I. rendű alperes 2016. május 17. napján értékesített. Az értékesítéskor annak értéke 4,7 millió forint volt. Megszerezték továbbá a 2. tételszám alatti ... hrsz.-ú ingatlant, melyet az I. rendű alperes 2016. augusztus 24. napján 5 millió forintért értékesített. A tulajdonukba került a 3. tételszám alatti ... hrsz.-ú, ... szám alatti ingatlan is. Ez utóbbit a felperes és az I. rendű alperes által a II. rendű alperessel kötött kölcsönszerződésből eredő kötelezettségek biztosítása érdekében jelzálogjog terheli. A II. rendű alperes a kölcsönszerződést 2017. szeptember 18-án azonnali hatállyal felmondta, a tartozás jelenlegi összege 35.117.115 forint. A ... szám alatti ingatlanon a kölcsönből, illetőleg az I. rendű alperes különvagyonának értékesítéséből származó 33,3 millió forint felhasználásával építkeztek, annak jelenlegi értéke 142 millió forint.
- [4] A felperes keresetében az I. rendű alperessel fennálló házastársi közös vagyon megosztását kérte oly módon, hogy az ingatlanok kerüljenek az I. rendű alperes tulajdonába és a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 87.500.000 forint megfizetésére azzal, hogy a II. rendű alperes felé fennálló közös kölcsön visszafizetésére csak az I. rendű alperes köteles. Keresetének indokolásában arra hivatkozott, hogy a szerződés a házasságkötés utáni időszakra nem hat ki. Annak 5. és 10. pontja a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 200. §-ának (2) bekezdése alapján semmis, mert jóerkölcsbe ütközik, ezért a felek közötti szerzési arány 50-50%-os. Amennyiben a bíróság érvényesnek tekinti a szerződést, úgy kérte, hogy annak 7. pontja alapján 20.800.000 forint megfizetésére kötelezze az I. rendű alperest, amely egy átlagos kétszobás ... lakás ára. Vitatta, hogy az I. rendű alperes jogosult lenne a különvagyonából a NAV-nak megfizetett 10.768.856 forint elszámolására, mert az nem volt közös tartozás, az ugyanis már elévült és az I. rendű alperes azösszejszerűséget sem igazolta. A ... utcai ingatlan értékét 190 millió forintban, a ... hrsz.-ú szám alatti ingatlan értékét 14 millió forintban jelölte meg.
- [5] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a felperes vagyonközösségből eredő igényét 8.217.103 forintban elismerte, ezt meghaladóan elutasítani, és a felperest a pervesztesség arányában perköltsége megfizetésére kötelezni kérte.

- [6] Ellenkérelmének indokolásában a szerződést érvényesnek ismerte el, a 7. ponttal kapcsolatban azonban vitatta, hogy hűtlen lett volna és az életközösség megszakadása az ő hibájából következett volna be. Ezzel szemben inkább a felperes volt hűtlen, amit azzal kívánt igazolni, hogy 2013 decemberében félreérthetetlen helyzetben látta a felperest egy autóban. A ... utcai ingatlan értékét 142 millió forintban jelölte meg, kérte azonban levonásba helyezni a ráfordított különvagyont, a II. rendű alperes felé fennálló közös tartozást és a tehermentesítésre fordított 10.768.856 forint különvagyont.
- [7] A II. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte, amennyiben a felé fennálló tartozásért a felperes és az I. rendű alperes egyetemlegesen tartoznak helytállni.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperes javára 15 nap alatt 29.601.700 forintot, továbbá 1.088.050 forint perköltséget. Kimondta, hogy a felperes és az I. rendű alperes mint adósok és zálogkötelezettek, valamint a II. rendű alperes mint hitelező és zálogjogosult között 2005. július 1. napján létrejött, ... ügyletazonosítójú, 208.544 svájci frank összegre vonatkozó kölcsönszerződés alapján fennálló kölcsöntartozás teljes kiegyenlítésére a felperes és az I. rendű alperes viszonylatában az I. rendű alperes köteles. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára a NAV külön felhívására 990.000 forint feljegyzett eljárási illetéket, valamint a II. rendű alperes javára 15 nap alatt 40.000 forint perköltséget. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az állam javára a NAV külön felhívására 510.000 forint eljárási illetéket. Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte az illetékes kormányhivatalt a ... utcai ingatlanról a perfeljegyzés tényének törlése érdekében. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [9] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a szerződés a Ptk. 200. §-ának (2) bekezdése alapján nem semmis. Alaptalannak találta a felperes arra való hivatkozását is, hogy az a házassági életközösségre nem hat ki. Megállapította, hogy a szerződés mindezekre tekintettel a felek élettársi és az ezt követő házastársi életközösségének időszakára egyaránt alkalmazandó. Rögzítette, hogy a ... szám alatti ingatlan, illetőleg a ... szám alatti ingatlan értékét a szakvélemény alapján fogadta el 4.700.000, illetőleg 142 millió forintban, a ... szám alatti, 2. tételszám alatti ingatlan értékét pedig a szerződés alapján 5 millió forintban. Kifejtette, hogy a felperes alaptalanul vitatta az I. rendű alperes különvagyoni ráfordításait, ezért azt 33,3 millió forint értékben elfogadta. A felek egyező előadása alapján határozta meg az őket terhelő kölcsöntartozás 35.117.115 forintos összegét. Az I. rendű alperes által a tárgyaláson felmutatott APEH határozat alapján megállapította, hogy az adótartozás az életközösség tartama alatt, 2001. és 2005. között keletkezett, amelynek egy része még nem évült el, és ennek megfizetését az ingatlan csatolt adásvételi szerződésével igazolta az I. rendű alperes. Azt tehát a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) szabályai szerint joggal követelte megtéríteni. Az 1-3. tétel alatti ingóságok teljes értékét 151.700.000 forintban határozta meg, amelyből levonta az I. rendű alperes különvagyonára jutó 17.796.600 forintos értéket, a közös adótartozásra megfizetett 10.768.856 forintot és a közös banki tartozás 35.117.115 forintos összegét. Így 88.017.000 forint közös vagyon maradt, melyből a felperes jutója a szerződés szerint 10%, azaz 8.801.700 forint. Ehhez hozzá számította még a szerződés 7. pontja alapján a ... 2 szobás lakás 20.800.000 forintos értékét a szakvélemény alapján. Mindösszesen tehát 29.601.700 forint I. rendű alperesi fizetési kötelezettsége.
- [10] A szerződés 7. pontja körében bizonyítottnak látta, hogy az életközösség az I. rendű alperes hibájából szakadt meg, az I. rendű alperes ugyanis kimaradozott, a közös hálósobában 2009-ben

egy idegen nő aludt és 2010. október 17-én a felek között tettelegességgig fajuló vita alakult ki. Az I. rendű alperes más férfiakkal, több hölgy társaságában rendezett bulit és a felperes igazolta, hogy több alkalommal kellett nemi úton terjedő betegségek miatt gyógyszerrel kiváltania. Félt az I. rendű alperestől, ezért is töltötte 2012-ben időnként a barátnőjénél az éjszakákat. Nem fogadta el az I. rendű alperes védekezését arra nézve, hogy a közös lakásban jelen volt hölgy vendég csak a hálósobájukban pihenhetett volna le, mert az ingatlan 8 szobás. Nem látta igazoltnak a felperes I. rendű alperes által állított hűtlenségét sem.

- [11] A perköltség tekintetében kifejtette, hogy a felperes a keresetben kért 87.500.000 forint helyett 29.601.700 forintot kapott, pernyertességének aránya tehát 34%. A megnyert pertárgyérték rész után pedig a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: költségrendelet) 3. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján 1.088.050 forint ügyvédi munkadíj illeti meg. Ennek megfelelően 34-66% arányban megosztotta a felperes és az I. rendű alperes között a le nem rótt kereseti illeték összegét, a szakértői véleményekkel kapcsolatos költségeket illetően pedig akként rendelkezett, hogy a felek maguk viselik.
- [12] Az ítélet elleni fellebbezésében az I. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes részére fizetendő összeg 20.800.000 forinttal 8.801.700 forintra való leszállítását, továbbá a perköltséggel kapcsolatos rendelkezésének megváltoztatását, a felperes részére fizetendő perköltség mellőzését és a felperes 2.092.500 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Kérte továbbá az elsőfokú ítélet illetékkel kapcsolatos rendelkezését a megváltozott pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően megváltoztatni és a felperest másodfokú perköltségben marasztalni.
- [13] Fellebbezésének indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy terhére róható a házasság megromlása. A 2009-es eseményekkel kapcsolatban előadta, hogy a közös ágyukban alvó idegen nő férje is a házban tartózkodott és minderről a felperes csak pletyka szintjén értesült. Azt sem bizonyította a felperes, hogy nemi betegség miatt gyógyszerrel kellett szednie, és az is csak az ő állítása, hogy csak tőle kaphatta a betegséget. A felperes azt sem igazolta, hogy rettegett volna tőle. Házasságuk kizárólag annak következtében romlott meg, hogy 2012-ben a jogszabályváltozás ellehetlenítette üzleti vállalkozását és már nem tudta a felperes fényűző életvitelét finanszírozni. Ezt igazolja, hogy a felperes csak akkor hozta fel a sérelmeit, amikor jövedelmei lecsökkentek. Tévesen értékelte az elsőfokú bíróság az állításait igazoló tanúk vallomását, mert közvetlen tudomásuk alapján nyilatkoztak. A bizonyítékok téves értékelésével a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-ában foglaltakat sértette. A perköltség körében előadta, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta alkalmazni a Pp. 81. §-ának (1) bekezdését, de a saját logikája szerint is csak 960.500 forint perköltség fizetésre kötelezhette volna. Ezzel szemben őt illeti 2.092.500 forint perköltség, mert a felperes nagyobb részt pervesztesnek tekinthető.
- [14] A felperes csatlakozó fellebbezésében kérte az I. rendű alperes által fizetendő megváltási ár összegének 1.076.885 forinttal, 30.678.585 forintra való felemelését és az I. rendű alperes másodfokú perköltségben marasztalását azzal, hogy jogi képviselője áfa-körbe tartozik. A csatlakozó fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság tévesen számolta el a közös vagyont terhelő közös adóssággként a NAV felé fennálló 10.768.850 forint adótartozást. A csatolt adásvételi szerződésből ugyanis csak az volt megállapítható, hogy a befolyt vételár egy részét kétségtelenül a NAV végrehajtó részére fizette meg az I. rendű alperes, nem igazolta azonban, hogy

az életközösség megszakadását megelőzően keletkezett adótartozás fejében fizetett. A tartozás keletkezhetett az életközösség megszakadása után is. Annál is inkább, mert az életközösség alatt keletkezett adótartozás elévülés miatt nem volt behajtható.

- [15] Az I. rendű alperesi fellebbezéssel kapcsolatos fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet e tekintetben történő helyben hagyását és az I. rendű alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte az ítélet helyes indokai alapján. Kifejtette, hogy az I. rendű alperes magatartásával kapcsolatos bizonyítékokat helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság, a tanúk igazolták, hogy az I. rendű alperes kicsapongó életvitele miatt alakult ki a felperesben a féltékenységi és emiatt keletkezett a konfliktus közöttük. Annak pedig nincs jelentősége, hogy az életközösség megszakadását követően az I. rendű alperes a felperest látta egy idegen férfival. Helytállóan értékelte az I. rendű alperes tanúinak vallomását is, akik szóban már nem tudták előadni, amit korábban leírtak.
- [16] A II. rendű alperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.
- [17] Az I. rendű alperes fellebbezése kisebb részben megalapozott, a felperes csatlakozó fellebbezése alaptalan.
- [18] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes az őt marasztaló elsőfokú ítélet ellen csak a marasztalás 8.801.700 forintot meghaladó része, illetőleg az őt 1.088.050 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelező rendelkezése ellen, a felperes pedig az I. rendű alperes marasztalásának 1.076.885 forinttal való felemelése érdekében fellebbezett. Így tehát az elsőfokú ítéletnek az I. rendű alperest 8.801.700 forint megfizetésére kötelező, a kereset 30.678.585 forintot meghaladó részét elutasító és a perköltséggel kapcsolatos egyéb rendelkezései fellebbezés hiányában a Pp. 228. §-ának (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedtek. Ebből következően a másodfokú felülbírálat az elsőfokú ítéletnek kizárólag az I. rendű alperes által megfizetett adótartozással, illetőleg az általa a felperes részére vásárolandó lakással és a fizetendő elsőfokú perköltséggel kapcsolatos részeire terjedt ki.
- [19] A másodfokú bíróság a fellebbezést a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 29. §-ának jelenleg hatályos (1) bekezdése és 6. számú végzése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A fellebbezett körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges terjedelemben lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte és a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az abból levont jogi következtetésével és - az ügy érdemét illetően - a meghozott döntéssel is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel mindössze az alábbiakat emeli ki.
- [20] A felperes csatlakozó fellebbezésében lényegében csak azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság közös adósságként számolta el az I. rendű alperes által az életközösség megszakadását követően különvagyona terhére megfizetett adótartozást. Az I. rendű alperes erre vonatkozó kérelmének teljesítését a felperes már az elsőfokú eljárásban is ellenezte. A 2019. május 15-én tartott tárgyaláson arra hivatkozott (48. számú jegyzőkönyv 3. oldal), hogy a tartozás - a szerződésre tekintettel - nem közös tartozás. A 2019. október 16. napján tartott tárgyaláson pedig azt adta elő (60. sorszámú jegyzőkönyv, 2. oldal utolsó bekezdés), hogy az I. rendű alperes különvagyonát képező ingatlan adásvételi szerződése és a felmutatott APEH határozat alapján nem ismeri el közös tartozásnak az adótartozást. Azt tehát az elsőfokú eljárásban nem vitatta, hogy az adásvételi

szerződéssel (16/A/17.) igazolt fizetés az APEH ... Regionális Igazgatóságának 2007. december 13. napján kelt ... számú, a 2019. október 16. napján tartott tárgyaláson (ismételten) felmutatott határozatában a 2001-2005. adóévek vonatkozásában megállapított személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás címén fennálló tartozás kiegyenlítése érdekében történt volna. Csak azt állította, hogy a szerződés alapján - közelebből meg nem jelölt okból - az egyrészt nem közös tartozás, másrészt az elévülésre tekintettel szükségtelenül fizette meg az I. rendű alperes. A fellebbezésében ugyan már előadta, hogy azért nem tekinti közös adósságnak, mert nem bizonyított, hogy a megfizetett tartozás nem egy másik, az életközösség megszakadását követően keletkezett adósság. Mivel azonban erre az elsőfokú eljárás során kifejezetten nem hivatkozott, ezért a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése alapján fellebbezését sem alapíthatja erre.

[21] Az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatok alapján pedig helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a tartozást közös adósságnak fogadta el. A tárgyalás(ok)on felmutatott APEH határozat ugyanis egyértelműen rögzítette, hogy a 2001-2005 közötti időszakban keletkezett adókötelezettségekkel kapcsolatos utólagos vizsgálat eredményeként állapította meg a hatóság az adóhiányt. Ez az időszak pedig a házastársi életközösség idejére esett, tehát a Csjt. 27. §-ának (1) bekezdése alapján közös adósságnak tekintendő. A szerződés ugyanis nem a tartozás közös jellegét zárta ki, csak a szerzés, illetőleg - tartozásról lévén szó - az azért való helytállási kötelezettség arányát határozta meg. Az adósság jelentős része ugyan már elévült, az I. rendű alperes által az adásvételi szerződéssel igazoltan megfizetett része azonban bizonyosan nem. Nincs ugyanis ésszerű magyarázat arra, hogy az I. rendű alperes miért fizetett volna bármennyit is, ha a tartozás már teljes egészében elévült volna. Mivel pedig a felperes semmilyen más, az I. rendű alperessel szembeni adóhatósági eljárást nem jelölt meg az elsőfokú eljárásban, ezért abból kell kiindulni, hogy az I. rendű alperes ellen kizárólag az általa felmutatott APEH határozat szerinti adóhatósági eljárás volt folyamatban. Az adásvételi szerződéssel igazolt teljesítés tehát kizárásos alapon csak erre a - fentiek szerint közös - tartozásra vonatkozhatott. Mivel pedig azt az I. rendű alperes különvagyona terhére egyenlítette ki, ezért a Csjt. 31. §-ának (2) bekezdése alapján követelheti a felperest terhelő részének megtérítését. A felperes tehát alaptalanul kifogásolta csatlakozó fellebbezésében az 1.076.885 forint terhére történt elszámolását.

[22] Az I. rendű alperes fellebbezése lényegében azon alapult, hogy az elsőfokú bíróság az életközösség megszakadása és így a szerződés 7. pontja szerinti szerződéses kötelezettség szempontjából releváns bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte. E körben azonban - az elsőfokú bírósággal egyetértve - az ítéletábra is arra a következtetésre jutott, hogy a házassági életközösség megszakadásának alapvető oka az I. rendű alperes magatartása volt. Rámutat az ítéletábra, hogy ha a felperes I. rendű alperesi hűtlenséggel kapcsolatos valamennyi gyanúja megalapozatlan lett volna, az életközösség megszakadásának az okirattal igazolt 2010. október 17-i tettlegessé fajuló vita önmagában is elegendő oka lett volna. Ezen túlmenően azonban nem követett el eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság, amikor a meghallgatott tanúk vallomását meggyőződése szerint elbírálván arra a következtetésre jutott, hogy a felperes tanúinak vallomása mindent egybe véve meggyőzőbb volt, mint az I. rendű alperes által hozott tanúk vallomása. Az ítélet azon - az I. rendű alperes által kifogásolt - megállapítása, hogy az elsőfokú bíróság súlytalanak ítélte az indítványára kihallgatott tanúk vallomását, mindössze az elsőfokú bíróság Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján kialakult azon meggyőződését fejezi ki, hogy a felperes tanúi által elmondottak összességében meggyőzőbbek voltak számára.

- [23] Az I. rendű alperes azon hivatkozása, hogy az életközösség megszakadásához a felperes hűtlensége vezetett, eleve alaptalan az általa állított in flagranti időpontja (2013. december) miatt, mert az az életközösség megszakadása (2013. november 1.) után volt. Az pedig, hogy a felperes és a harmadik személy közötti kapcsolat már korábban is fennállt, semmivel nincs bizonyítva, az mindössze a felperes állítása.
- [24] A takarítónő által tett vallomás kapcsán arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes sem vitatta, hogy a hálósobában a takarítónőnek bizonyos nyomokat kellett keresnie, illetőleg eltüntetnie. Ennek az I. rendű alperes általi magyarázata (a hölgy italozás miatti fáradtsága okán aludt a szobában) és védekezése (a hölgy férje is jelen volt) azonban nem bizonyított, csak a felperes előadása. Ezért nem követett el hibát az elsőfokú bíróság, amikor ezeket nem állapította meg tényként az ítéletben.
- [25] kifogásolta az I. rendű alperes a felperes által szedett gyógyszerekkel kapcsolatos ítéleti megállapítást is, hiszen az nemcsak a felperes előadása volt, hanem azt ... tanú vallomása (25. számú jegyzőkönyv, 7. oldal közepe) is alátámasztotta. Ő elmondta, hogy gyógyszerért is üzemeltetnek és onnan volt tudomása, hogy a felperes kiváltotta az említett gyógyszereket. Az is tanúvallomással igazolt tény, hogy a felperes több ízben töltötte az éjszakát barátnőjénél, amit nem tesz kétségesse az, hogy a felperes ekkor kétségtelenül nem nyújtott be válókeresetet az I. rendű alperes ellen. A jogi lépések megtételének hiánya nem cáfolja a felperes I. rendű alperessel kapcsolatos félelmeit és a tettelegességet, mert a felperes kivárásának oka lehetett a kapcsolat megmenthetőségébe vetett hite is.
- [26] Arra is alaptalanul hivatkozott az I. rendű alperes, hogy vagyoni helyzetének megingása idején, ebből kifolyólag romlott meg a házassága a felperessel. Az időbeli egybeesést az I. rendű alperes által hozott tanúk kétségtelenül igazolták, a csatolt okiratok, és az egyéb tanúk vallomásai azonban azt is bizonyítják, hogy a felek között már évekkel korábban tettelegességig fajuló viták voltak. Az életközösség megszakadásának eredendő oka tehát biztosan nem anyagi jellegű volt. Mindezekre tekintettel a per érdemét tekintve az I. rendű alperes fellebbezése is alaptalan.
- [27] Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében - az elsőfokú ítélet helyes indokaira és a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel - helybenhagyta.
- [28] Összességében megalapozott ugyanakkor az I. rendű alperes fellebbezése a perköltséggel kapcsolatos rendelkezést illetően. Az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát és ez alapján az I. rendű alperes által fizetendő perköltség összegét helyesen számította ki. A Pp. perköltség fizetésre vonatkozó szabályai ugyanis nem tartalmaznak részletes iránymutatást abban a tekintetben, hogy a részleges pernyertesség esetén milyen matematikai módszerrel kell kiszámolni az egyik, illetőleg a másik fél által fizetendő perköltség összegét. Normatív előírás hiányában tehát nem kifogásolható az az elsőfokú bíróság által alkalmazott módszer, hogy a felperes által megnyert 29.601.700 forintos pertárgyérték részről kiindulva a költségrendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) és b) pontja alapján számította ki az I. rendű alperes által fizetendő perköltség 1.088.050 forintos összegét. Az I. rendű alperes tehát ezt alaptalanul kifogásolta a fellebbezésében.
- [29] Annyiban azonban megalapozott a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság kétségtelenül elmulasztotta levonni a felperes részleges pervesztességének következményeit a perköltség viselést illetően és

teljeskörűen alkalmazni a Pp. 81. §-ának (1) bekezdését. Erre ugyanis a bíróságnak a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján kizárólag a bíróság mérlegelésétől függő összegű követelések (pl. sérelemdíj) iránti keresetek esetén van lehetősége. A perbeli házassági vagyoni jogi igény azonban nem ilyen követelés, ezért a felperes által elveszített pertárgyérték rész után neki is van perköltség fizetési kötelezettsége. Ennek összege azonban nem az I. rendű alperes által állított 2.092.500 forint, hanem csak 1.936.949 forint a felperes által kért 87.500.000 forint és az általa megnyert 29.601.700 forint különbözeteként adódó 57.898.300 forintos pertárgyérték részről kiindulva, a költségrendelet hivatkozott 3. §-ának (2) bekezdés a) és b) pontja alapján. Az I. rendű alperesnek járó 1.936.949 forint perköltség és az általa fizetendő 1.088.050 forintos perköltség egyenlege 848.899 forint felperesi fizetési kötelezettség. Az érdemi döntés megváltoztatásának hiányában azonban a le nem rótt kereseti illeték viselésének arányát nem kellett megváltoztatni.

- [30] A kifejtettakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség tekintetében a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az I. rendű alperes perköltség fizetésre kötelezését mellőzte, és a felperest kötelezte a fenti összegű elsőfokú perköltség megfizetésére.
- [31] Az I. rendű alperes által a fellebbezésben a per főtárgya kapcsán vitatott érték 20.800.000 forint, az általa fizetendő szintén vitatott perköltség 1.088.050 forint és a követelt elsőfokú perköltség 2.092.500 forint volt. Ezek összegeként a fellebbezésben vitássá tett érték 23.980.550 forintnak adódik. Ebből az I. rendű alperes fellebbezése annyiban bizonyult megalapozottnak, hogy valóban nem kell megfizetnie az 1.088.050 forint perköltséget és kap felperestől 848.899 forint elsőfokú perköltséget. A kettő összege 1.936.949 forint, e körben sikeres a fellebbezése. Ez után a felperes köteles a részére megfizetni a költségrendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján 48.424 forint másodfokú perköltséget. Meg kell fizetnie továbbá a felperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 73. §-ának (4) bekezdése és a költségmentességnek a bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: Kmr.) 13. §-ának (2) bekezdése alapján az I. rendű alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, ehhez a részhez kapcsolódó 154.956 forint fellebbezési illetéket.
- [32] Sikertelen volt ugyanakkor az I. rendű alperes fellebbezése a 22.043.601 forint vonatkozásában. Így tehát ez után az összeg után neki kell fizetnie a költségrendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) és b) pontja, (5) bekezdése, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján 546.931 forint másodfokú perköltséget. A már hivatkozott rendelkezések alapján meg kell fizetnie továbbá a fellebbezésében eredménytelenül vitássá tett rész után fizetendő 1.763.488 forint fellebbezési illetéket.
- [33] A felperes csatlakozó fellebbezése teljes egészében eredménytelen volt, így tehát az általa vitássá tett 1.076.885 forint után illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett 86.151 forint fellebbezési illetéket a fentiek szerint ő köteles külön felhívásra megfizetni az államnak. Az I. rendű alperesi fellebbezés után fizetendő 154.956 forint illetéket is figyelembe véve, összesen 241.107 forint fellebbezési illetéket fizet meg.
- [34] Meg kell fizetnie továbbá eredménytelen csatlakozó fellebbezése után az I. rendű alperes részére 26.922 forint másodfokú perköltséget is. Összességében tehát a fentiek szerint neki jár 546.931

forint és ő fizet 26.922 + 48.424 forint, mindösszesen 75.346 forint másodfokú perköltséget. Ennek egyenlege 471.585 forint I. rendű alperes által a felperes részére fizetendő másodfokú perköltség.

Budapest, 2020. június 9.

dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

dr. Örkényi László s. k. előadó bíró. Kollár
Zoltán s. k. bíró